

og til Galubelen af Funktionærerne under Klassen B. Dette Forslag blev ikke vedtaget her i Thinget, men tvertimod fremkom der til 2den Behandling et Forslag, hvorefter Pensionsretten bortfaldt indtages for Bestyreren for Kjøbenhavns Station. Finansministeren opgav imidlertid ingenlunde sin Stilling. Han reducerede Antallet af de Telegrafembedsmænd, som skulde have Pensionsret, fra Behandling til Behandling, men stadig med det Resultat, at man her i Thinget ikke vilde gaa ind paa at give Pensionsret til Andre end til Bestyreren for Kjøbenhavns Station. Sagen gik derefter over til Landstthinget, hvor Finansministeren indtog den samme Stilling til Sagen, idet han ogsaa der opstillede et Forslag om, at der skulde gives Pensionsret, vel til et mindre Antal end det, han oprindelig havde begjært, men da med en Lønningssforhøjelse for de Andre, som ikke fik Pensionsretten. Heller ikke i det andet Thing kunde imidlertid denne Anskuelse trænge igennem, og det af Finansministeren i Forbindelse med et Mindretal stillede Forslag blev forkastet, medens Flertallets Forslag vedtoges. Sagen var altsaa ganske simpelt den, at man her havde begge Things Erklæring for, at de ikke vilde gaa ind paa Pensionsret for Telegrafvæsenets Embedsmænd med Undtagelse af Bestyreren for Kjøbenhavns Station. Naar Regjeringen altsaa nu skulde forelægge et Forslag og have noget Haab om at staae en Lønningssforbedring tilveie, synes der mig at være god Grund til at tilbageholde Spørgsmaalet om Pensionsretten, der jo ikke hører til de Spørgsmaal, som ere meget tiltalende for Rigsdagen, og som her havde fundet Modstand i begge Thing; men min Stilling til denne Sag maatte selvfølgelig blive en anden, da det ene Thing opgav sin Modstand imod denne Pensionsberettigelse. Jeg har derefter ønsket at forelægge dette Thing det Spørgsmaal, om man dog ikke nu vilde skride til at give Telegrafembedsmændene en Pensionsret, som svarede til den, der er tilstaaet Post- og Toldembedsmændene? Der indkom altsaa her et nyt Moment, det nemlig, at Regjeringen, støttet til Landstthinget, kunde forelægge dette Thing det Spørgsmaal, om det ikke syntes, at Billighed nu talte for at indføre en saadan Foranstaltning? Jeg beder bemærket, at min Stilling i det andet Thing har — som det forekommer mig — været ganske loyal. Jeg har holdt paa ikke at forandre Noget i de Beslutninger, jeg har taget i Overensstemmelse med dette Thing; men da det andet Thing forandrede sin tidligere Stilling til Pensionsspørgsmaalet, kunde det dog ikke falde mig ind at modsætte mig at forelægge dette Thing det Spørgsmaal, om der dog ikke nu var Grund til at forandre den Beslutning, Landstthinget for sit Vedkommende havde fundet Anledning til at forandre, og som Regjeringen nu ligesom forrige Gang maatte ønske kunde blive forandret derhen, at man vilde tilstaa

Telegrafembedsmændene den samme Pensionsret som andre Embedsmænd. Efter de Udtalelser, som ere faldne, og efter den Stilling, som netop det ærede Medlem, der er Medlem af Udvalget, (N. P. Jensen) har indtaget, tør man jo imidlertid ikke gjøre sig noget Haab om, at dette Thing vil slutte sig til den Anskuelse, som Regjeringen og det andet Thing nu begge ere komne til at dele.

Sable: Efter de mange Udtalelser, der ere fremkomne fra ærede tidligere Talere, saaledes fra de ærede Medlemmer for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg), Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) — det ærede Medlem for Eibsted Amts 2den Valgkreds (Sagø) skal jeg ikke opholde mig ved — efter den hele Række af historiske Betragtninger, der er fremsat af dem, haaber jeg, at den høitærede Formand vil tillade mig at komme med nogle Mødbemærkninger derimod. Jeg maa da først gjøre opmærksom paa, at jeg ikke agter at fremkomme med disse Mødbemærkninger i nogen særdeles høitidelig Form. Jeg tror ikke, at Sagen trænger til, at de blive fremsatte paa en særdeles høitidelig og meget mørkladen Maade; vi kunne, som man siger til daglig Brug — ifær som Tilstanden er nu — tage det Hele med No. Jeg kan ikke imødegaa de ærede Medlemmer i den historiske Orden, hvori de ere optraadte, men jeg vil tillade mig at tage Sagen i dens historiske Gang, og jeg vil da begynde med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds. Han talte noget om, at tidligere havde Embedsmændene været afhængige af Adelen, og dette var ikke et Gode for Folket, men da Embedsmændene saa bleve uafhængige af Adelen, begyndte det først at blive et Gode for Folket. Der er ganske vist Noget deri; thi man maa bestandig se hele Historiens Udvikling og haabe, at den maa gaa i Retning af Fremgang, og det er ogsaa ganske vist, at der har været en Tid, hvor Adelen har trykket Folket, og denne Tid er ikke aldeles forsvunden paa alle Steder. Med Hensyn til den Embedsstand, som vi have haat at gjøre med, og som stammer fra 1660, maa man holde fast paa dette Simple: Da Enevoldsmagten var indført, trængte den enevelldige Konge, som var befriet for Adelsherredømmet, til at have sig nogle Redstaber, gennem hvilke han kunde styre Landet, da Kongen før havde maattet styre Landet ved Hjælp af Adelen. Derfor var det, at der kom en Embedsstand tilstede, som ligesom var den enevelldige Konges Redskab til at styre Landet med. Dette var en Fremgang fra det Forrige, men det var derfor dog ikke Noget, som et frit Folk kunde være tjent med, thi Embedsmændene bleve ikke Folkets Tjenere; det blev ikke dem, der skulde støtte Folkelivet, men de bleve den enevelldige Kon-